

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ
ΣΤΟ 1^Ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ
ΚΑΙ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΔΙΔΑΚΤΟΡΩΝ ΚΛΑΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Το Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών «Κλασικές Σπουδές» του τμήματος Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης διοργανώνει συνέδριο Μεταπτυχιακών φοιτητών/-τριών και υποψηφίων Διδασκόντων με θέμα «**Αθανασία και Μνήμη στον Αρχαίο Κόσμο**», που θα λάβει χώρα στις **27-29 Σεπτεμβρίου 2019** στο **Ρέθυμνο**. Το συνέδριο απευθύνεται σε μεταπτυχιακούς φοιτητές/-τριες και υποψήφιους/-ες διδάκτορες των Τμημάτων Φιλολογίας, Ιστορίας & Αρχαιολογίας και Φιλοσοφίας των Πανεπιστημιακών ιδρυμάτων της ημεδαπής.

Οι ενδιαφερόμενοι/-ες καλούνται να καταθέσουν τις περιλήψεις των ανακοινώσεών τους, οι οποίες δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν σε διάρκεια τα 20 λεπτά. Οι αιτήσεις θα υποβάλλονται **ανώνυμα** στην ειδικά διαμορφωμένη φόρμα (<https://goo.gl/forms/DTI5dxyEDFdITTh82>) έως τις **31 Μαΐου**. Μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας επιλογής των περιλήψεων, οι τίτλοι τους θα ανακοινωθούν στην ιστοσελίδα του συνεδρίου (<https://pgradconferenceuoc.wixsite.com/immortality-memory>) και οι επιλεγθέντες/-θείσες ομιλητές/-τριες θα κληθούν να στείλουν τα στοιχεία τους στην ηλεκτρονική διεύθυνση pgradconference.uoc@gmail.com.

Περιγραφή:

Η αθανασία ως προσπάθεια υπερνίκησης του θανάτου και της λήθης επανέρχεται συχνά στη λογοτεχνική παραγωγή, τη διάνοηση, αλλά και στην καθημερινότητα του αρχαίου ελληνικού και ρωμαϊκού πολιτισμού. Ο θάνατος μυθικών και ιστορικών προσώπων, επιφανών ή μη, του αρχαίου κόσμου έχει εμπνεύσει την ποίηση, τις ιστορικές αφηγήσεις, την φιλοσοφία και την τέχνη. Οι πεποιθήσεις για την ύπαρξη του Κάτω Κόσμου, η προσπάθεια διείσδυσης στα άδυτα μονοπάτια του, καθώς και η πίστη στη μετενσάρκωση/μετεμψύχωση απηχούν τις ανησυχίες των ανθρώπων για τη μετά θάνατον κατάληξη του σώματος και της ψυχής τους και έχουν απασχολήσει τον φιλοσοφικό στοχασμό σχετικά με την στάση των θνητών απέναντι στην αθανασία. Ο φυσικός θάνατος ενός ατόμου δεν συνεπάγεται τον θάνατο του ονόματος και κατ' επέκταση της φήμης του: επιτάφιοι λόγοι, επιτύμβιες επιγραφές, ταφικά μνημεία όπως και πρακτικές ηρωοποίησης ή θεοποίησης μαρτυρούν την πρόθεση των εκάστοτε λαών να καταστήσουν αθάνατα τα πρόσωπα, τη μνήμη των οποίων ήθελαν να διαφυλάξουν. Ενίοτε η αθανασία αποτελέσει και συνειδητή επιδίωξη των ανθρώπων, όσο εκείνοι βρίσκονταν ακόμα εν ζωή, μέσω ηρωϊκών, στρατιωτικών ή πολιτικών κατορθωμάτων, πνευματικής και υλικής παρακαταθήκης κ.ά.

Σκοπός του συνεδρίου είναι να απαντηθούν ερωτήματα ή και να επανεξεταστούν παλαιότερες θεωρήσεις για την αθανασία στον αρχαίο κόσμο και τη συμβολή της μνήμης στην επίτευξή της. Ενδεικτικά ζητήματα διερεύνησης είναι τα εξής:

- Πώς προσεγγίζει ο εκάστοτε συγγραφέας την αθανασία και ποιες διαφορές εντοπίζονται στη διαχείριση του υλικού ανάλογα με την εποχή ή και το λογοτεχνικό είδος;
- Πώς σχετίζεται η αθανασία με όρους, όπως η μνήμη, η υστεροφημία κ.ά.;
- Μπορούμε να μιλήσουμε για αθανασία ατομική ή συλλογική επιφανών ή μη προσώπων;
- Σε τι βαθμό καθορίζονται οι αντιλήψεις για την αθανασία από το κοινωνικό και πολιτισμικό υπόβαθρο;
- Είναι δυνατό να εντοπιστούν περιπτώσεις μέριμνας για αθανασία του σώματος ή της ψυχής μέσα από τελετουργικές πρακτικές;
- Τι μαρτυρούν τα αρχαιολογικά ευρήματα (ταφικά μνημεία, επιστόμια) αλλά και το διαθέσιμο παπυρικό και επιγραφικό υλικό (διαθήκες, επιτύμβιες επιγραφές) που σχετίζονται με τρόπους διατήρησης της μνήμης των αποθανόντων για την εποχή στην οποία τοποθετούνται και τις εκάστοτε κοινωνικές δομές;
- Με ποιους τρόπους μπορεί να δηλώνεται η πρόθεση του δημιουργού να μείνει αθάνατος ο ίδιος και το έργο του;
- Πώς καθορίζει η ατομική μνήμη και κρίση ενός δημιουργού τη συλλογική μνήμη των αποδεκτών του έργου του;

Η Οργανωτική Επιτροπή:

Ανδρουλάκης Παναγιώτης

Μόσιου Ελένη

Σκεπετζάκη Ελένη

Τσιλιμπάρης- Μακρίδης Θεοδωρής